

Λαγκαδά Πλάτων: Ο αληθινός Χριστιανός ουδέποτε χάνει την ελπίδα και την αισιοδοξία

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Λαγκαδά, Λητής και Ρεντίνης

Ο αληθινός Χριστιανός ουδέποτε χάνει την ελπίδα και την αισιοδοξία του τονίζει ο Μητροπολίτης Λαγκαδά, Λητής και Ρεντίνης κ. Πλάτων στο Μήνυμά του για το νέο έτος 2025.

Ο Σεβασμιώτατος προσθέτει ότι: “Οι σημερινές δυσκολίες και τα απειλητικά σύννεφα ενός μεγάλου και καταστροφικού πολέμου, τα οποία μαζεύονται πάνω από την πατρίδα μας αλλά και σε όλον τον κόσμο, ας μην μας πανικοβάλλουν”. Και προσθέτει: “Ο αληθινός Χριστιανός ουδέποτε χάνει την ελπίδα και την αισιοδοξία του, γνωρίζοντας ότι ο Χριστός είναι ο Παντοκράτωρ. Αυτός κρατεί στα παντοδύναμα χέρια Του τη σφαίρα του κόσμου, έχοντας τον πρώτο και τον τελευταίο λόγο στην ιστορία. Αυτός διασκεδάζει βουλές Εθνών και διαλύει συστροφές πονηρευομένων. Ας είμαστε βέβαιοι ότι ζώντας υπό τη θεία σκέπη και προστασία Του δεν έχουμε τίποτε και κανέναν να φοβηθούμε”.

Διαβάστε Αναλυτικά:

ΜΗΝΥΜΑ

τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου

Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. ΠΛΑΤΩΝΟΣ

ἐπί τῷ ΝΕΩι ΕΤΕΙ

πρός τό Χριστεπώνυμον πλήρωμα

τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης

«Ἐν σοφίᾳ περιπατεῖτε πρός τούς ἔξω, τόν καιρόν ἐξαγοραζόμενοι»(Κολασ. 4,5)

Τέκνα ἡμῶν ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Πρὶν ἀπὸ λίγες ὥρες ἀνέτειλε τό νέον σωτήριον Ἔτος 2025. Ἡ εἴσοδος αὐτοῦ τοῦ κομβικοῦ, κατὰ τά φαινόμενα, ἔτους μᾶς βρίσκει ὅλους μέ ἀνάμεικτα συναισθήματα ἀλλά καί σοβαροῦς προβληματισμούς γιά τό μέλλον τῶν οἰκογενειῶν μας, τῆς περιοχῆς μας καί τῆς πατρίδος μας.

Τά ἀρνητικά γεγονότα πού βιώνουμε καθημερινά εἶναι ἐν πολλοῖς τό φυσικό ἐπακόλουθο καί ἡ θλιβερή κατάληξη τῆς σταδιακῆς πνευματικῆς ἀλλοτριώσεως τοῦ Ὁρθοδόξου Γένους μας. Καταφανές εἶναι στήν κοινωνία μας ἡ ἀμβλυνση τῆς ἠθικῆς συνειδήσεως, ἡ ὁποία μέ τρόπο μεθοδικό καλλιεργεῖται γιά χρόνια. Στίς ἡμέρες μας, δυστυχῶς, ἐλευθερία θεωρεῖται ἡ ἀποχαλίνωση τῶν παθῶν καί ὅτιδήποτε εὐτελίζει τήν εἰκόνα τοῦ Θεοῦ στόν ἄνθρωπο. Οἱ σημερινοί ἄνθρωποι ὄχι μόνον ἀμαρτάνουν, ὄχι μόνον ἀπαρνοῦνται τόν Θεόν στήν πλειονότητά τους, ἀλλά καυχῶνται γιά τήν ἀμαρτωλότητα καί τήν ἀρνησιθεΐα τους, προβάλλοντας τήν ὀλοσχερή ὑποταγή στά πάθη τους σάν σωστές καί σύγχρονες ἐπιλογές. Πάντοτε, βεβαίως, ὑπῆρχε στόν κόσμο ἀμαρτία καί ἀποστασία ἀπό τόν Θεό· ὅμως ἡ ἐποχή μας εἶναι χειρότερη ἀπό κάθε προηγούμενη, καθὼς πλέον χλευάζονται καί ὑβρίζονται οἱ ἀγίες παραδόσεις τῶν πατέρων μας, ἡ ἐνάρετη ζωή καί ἡ ἀμώμητη πίστη μας, ὑπό τήν καταθλιπτική ἐπίδραση τοῦ ὑλόφρονος καί μηδενιστικοῦ πνεύματος τῆς νέας ἐποχῆς, πού προβάλλει παντιοτρόπως τόν ἀχαλίνωτο δικαιωματισμό ὡς καθολικό τρόπο ζωῆς. Τούς καρπούς αὐτοῦ τοῦ ἐωσφορικοῦ πνεύματος τούς γεύομαστε καθημερινά: Κοινωνική καί ἐνδοοικογενειακή βία, κατάπτωση τῶν οἰκογενειακῶν ἠθῶν, ἀσέβεια τῶν παιδιῶν στούς γονεῖς, ἀντικοινωνική συμπεριφορά, ἀναλγησία, ἐκδικητικότητα, ψεῦδος καί ἀπάτη. Ἡ ἀθεία εἰσβάλλει στά σχολεῖα μας καί ἂν τά κατακτήσῃ, τότε οἱ σκοτεινοί στόχοι

τοῦ ἀποχριστιανισμοῦ καί τοῦ ἀφελληνισμοῦ τῆς πατρίδος μας θά ἔχουν ἐξασφαλισθεῖ.

Ἀγαπητά μου πνευματικά τέκνα ἐν Κυρίῳ. Εὕρισκόμενοι στό κατώφλι τοῦ νέου ἔτους, ἅς ἀναλογισθοῦμε καί ἀποδεχθοῦμε ὅλοι μας τήν προτροπή καί νουθεσία τοῦ Ἀποστόλου τῶν Ἑθνῶν πρὸς τοὺς Χριστιανούς τῆς Ἐκκλησίας τῶν Κολασσῶν «Ἐν σοφίᾳ περιπατεῖτε πρὸς τοὺς ἔξω, τὸν καιρὸν ἐξαγοραζόμενοι»(Κολασσ. 4,5)

Ὁ χρόνος τῆς ἐπίγειας ζωῆς μας εἶναι σύντομος καί μᾶς δόθηκε ἀπὸ τὸν Θεό ὡς τάλαντο πρὸς ἀξιοποίηση. Ὁ ἀληθινὸς χριστιανὸς γνωρίζει μέ βεβαιότητα ὅτι ὁ χρόνος τῆς ἐπὶ γῆς ζωῆς μας εἶναι βραχύς. Γι'αὐτό καί ἐργάζεται «ἕως ἡμέρας ἐστίν... ἔρχεται νύξ, ὅτε οὐδεὶς δύναται ἐργάζεσθαι»(Ίω. 9, 4). Ὁ ἄνθρωπος πού ἐμπιστεύεται τὸν ἑαυτό του στὴν Πρόνοια τοῦ Θεοῦ δέχεται τὸν χρόνο ὡς θεῖο δῶρο καί τὸν ἀξιοποιεῖ καταλλήλως, ἐπειδὴ γνωρίζει ὅτι ἡ ζωὴ μας ἐπὶ τῆς Γῆς προσομοιάζει μέ μία αἴθουσα ἀναμονῆς, ἀπὸ τὴν ὁποία ἅπαντες ἀνεξαιρέτως θά πάρουμε κάποιο δρομολόγιο γιὰ τὴν αἰωνιότητα, τὴν ὁποία σφυρηλατήσαμε μέ τὰ ἔργα τῆς ζωῆς μας. Ἐν τούτοις, ὡς Χριστιανοὶ θεόπλαστοι καί θεοειδεῖς δέν πορευόμαστε πρὸς τὸ ἄγνωστο ἀλλὰ ἐπιζητοῦμε νὰ ἐνδυθοῦμε μέ τὸν θεοῦφαντο χιτῶνα τῆς ἀφθαρσίας καί θεώσεως. Ἀπὸ τὸν Θεό πλαστήκαμε καί πρὸς Αὐτόν πορευόμαστε. Αὐτό εἶναι τὸ ἔσχατο μέλλον μας. Ἐκεῖ εἶναι ἡ Πατρίδα μας. Στὸν παρόντα βίον εἴμαστε πάροικοι, παρεπίδημοι, ἐξόριστοι καί ὁδοιπόροι.

Αὐτὴ ἡ ἅγια προσμονὴ ἐπιβάλλεται νὰ δονῇ τὰ βάθη τῆς καρδιᾶς μας, ὥστε νὰ ζοῦμε μέ τὸ βλέμμα στραμμένο στό μέλλον, στίς ἔσχατες ἐλπίδες, στὴν ἔνδοξη παρουσία τοῦ Χριστοῦ. «Ὁ καιρὸς ἐγγύς». Αὐτό τὸν λόγο ἔλεγαν συχνά μεταξὺ τους οἱ πρῶτοι Χριστιανοὶ σέ καιροὺς διωγμῶν. Ἕνας λόγος πού φανέρωνε τὴ γλυκιά ἀναμονὴ καί τὴν ἐγρήγορση, στὴν ὁποία ζοῦσε ἡ ἀρχαία Ἐκκλησία.

Οἱ σημερινές δυσκολίες καί τά ἀπειλητικά σύννεφα ἑνός μεγάλου καί καταστροφικοῦ πολέμου, τά ὁποῖα μαζεύονται πάνω ἀπό τήν πατρίδα μας ἀλλά καί σέ ὅλον τόν κόσμον, ἄς μήν μας πανικοβάλλουν. Ὁ ἀληθινός Χριστιανός οὐδέποτε χάνει τήν ἐλπίδα καί τήν αἰσιοδοξία του, γνωρίζοντας ὅτι ὁ Χριστός εἶναι ὁ Παντοκράτωρ. Αὐτός κρατεῖ στά παντοδύναμα χέρια Του τή σφαῖρα τοῦ κόσμου, ἔχοντας τόν πρῶτον καί τόν τελευταῖον λόγο στήν ἱστορία. Αὐτός διασκεδάζει βουλὰς Ἐθνῶν καί διαλύει συστροφές πονηρευομένων. Ἄς εἴμαστε βέβαιοι ὅτι ζῶντας ὑπὸ τῇ θεῖᾳ σκέπῃ καί προστασίᾳ Του δέν ἔχουμε τίποτε καί κανέναν νά φοβηθοῦμε. Ἀρκεῖ νά ἀντιτασσόμαστε ἀνά πᾶσαν στιγμὴ στόν κακὸ ἑαυτό μας μέ τῇ διαρκῇ μετάνοιᾳ καί τόν καθημερινὸ πνευματικὸν μας ἀγῶνα, ἀξιοποιώντας τά πνευματικὰ ὅπλα ποὺ μᾶς παρέχει ἡ ἁγία Ἐκκλησία μας. Ὑπὸ αὐτές τίς προϋποθέσεις ἄς εἴμαστε βέβαιοι ὅτι θά ἀνατεῖλουν καλύτερες ἡμέρες γιὰ τήν Πατρίδα μας καί τόν κόσμον.

Χρόνια Πολλά καί ἐν παντί παρά τοῦ δι' ἡμᾶς Νηπιάσαντος Κυρίου εὐλογημένα!

Εὐλογημένον καί Σωτήριον τό Νέον Ἔτος 2025!

Διάπυρος πρὸς Θεόν εὐχέτης πάντων ὑμῶν

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† ὁ Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης Πλάτων